

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**DEEL 2 UIT EEN
VERSCHRIKKELIJKE
SOLLICITATIETRILOGIE**

Een eenakter in vijf scènes

door

1880

Johan Janssens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1996

Nr. 2351

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DEEL 2 UIT EEN VERSCHRIKKELIJKE SOLLICITATIETRILOGIE* op te voeren moet de naam van auteur *JOHAN JANSSENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/053
ISBN- 978- 90-385-04667

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Johan Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

2 dames - 4 heren

Directeur : Tony Mertens

Personeelsdienst: Johan Janssens

André Van de Sande

Louis Mestdag

Rosa Nieuwkerk

Loes Muis

INHOUD

Deel 2 uit een verschrikkelijke sollicitatietrilogie

De firma Alom Farm gaat over tot het uitdokteren van een perfecte sollicitatieprocedure. 6 personeelsleden zoeken de ganse avond: dieren nabootsen, dé ideale vraag,... Na een avond met drank, sigaretten, pita's en joints komen ze tot de vaststelling dat niemand de sollicitanten wil ondervragen. Daar de directeur de slechtste uitvlucht heeft zal hij het moeten doen.

1. Interieur

Bureel - Avond.

(Een riant bureel. Er staat aan de ene kant een groot bureau, waarop een heleboel papieren liggen. Aan de rechterkant van de kamer staat een boekenkast, waarin dossierkaften zijn opgestapeld. Aan de muur daar recht tegenover hangt een groot modern schilderij, een landschap. In diezelfde muur is de deur naar de privé badkamer van de directeur. Venster, waardoor je ziet dat het de tweede verdieping is.

In de hoek schuin achter het bureau staat een grote plant: een ficus.

Naast de deur waarlangs de mensen zijn binnengekomen staat een kleine barkast.

Langs de andere kant van de deur staat een kapstok met verschillende jassen aan.

In het midden van het bureel staat een hagewitte tafel met zes stoelen rond.)

De directeur dhr. Mertens zit achter het bureau. Hij zit kaarsrecht in zijn lederen bureauzetel.

De andere vijf, drie mannen en twee vrouwen, zitten aan de andere kant van het bureau. Ze zitten allemaal op dezelfde manier. Armen voor de borst gekruisd en benen over elkaar. Iedereen van het gezelschap is perfect gekleed. De aanwezigen zijn: de heren Janssens, Van de Sande en Mestdag, de dames Nieuwkerk en Muis.

DIRECTEUR : *(ernstig)* Beste mensen, morgen is het voor ons bedrijf Alom Farm nog maar eens een belangrijke dag, want dan gaan we opnieuw over tot de aanwerving van drie afgevaardigden voor ons bedrijf. Op zich niet zo belangrijk. Ook niet belangrijk is het feit dat de drie vorige 'geschikte kandidaten' terug zijn buitengegoid. Dat waren regelrechte rampen. Een moraalfilosoof, een maatschappelijk werker en een 54-jarige hippe huisvrouw zijn nu niet dadelijk dé profielen waar ik naar zoek. *(Kijkt grijnzend naar Janssens)* Wie was voor die drie supersterren verantwoordelijk Janssens?

JANSSENS : *(Strak voor zich uit kijkende)* Van de Sande, mijnheer directeur.

VAN DE SANDE : *(Begint onrustig op zijn stoel te draaien. Verontschuldigd)* Euh... ik was niet alleen directeur, mevrouw Nieuwkerk was er ook bij.

NIEUWKERK : (*Kwaad, geaffecteerd 'beschaafd sprekend'*) Pardon... ik was er bij maar ik mocht niets zeggen en daarbij Van de Sande, gij waart toch ook akkoord met dat ik dacht dat één vrouw meer in ons bedrijf geen kwaad kon.

DIRECTEUR : U hoeft niet te denken mevrouw Nieuwkerk, dat doe ik wel en ten tweede: u weet, u denkt niet. Onze bedrijfslogan is toch: "wij weten voor onze klanten." Of zijt ge dat al vergeten?

(De directeur kijkt glimlachend rond. De anderen achter het bureau blijven roerloos zitten. De directeur kijkt ze aan.)

ALLEN : (*samen en kordaat*) Wij weten van niets mijnheer directeur.

DIRECTEUR : Des te beter, want dan is dat vanaf nu onze slogan. (*Geen reactie van de anderen.*) Bon, trek het u allemaal niet aan, vergeet maar wat ik tot nu toe gezegd heb, van weinig belang. (*streng*) Wat belangrijk is, is mijn vaststelling dat jullie niets afweten van aanwervingen van dé geschikte kandidaten. Ik wéét dit, ik dénk dit niet Nieuwkerk. Daarom gaan we vanavond een waterdichte sollicitatieprocedure uitwerken. Niet alleen nadert 2000 met rase schreden, maar elke foutieve aanwerving kost ons bedrijf geld en onze chefs in Amerika zijn daar niet gelukkig mee.

MUIS : Ik dacht dat onze chefs in Duitsland zaten?

DIRECTEUR : (*zelfzeker*) Dat was tijdens den oorlog Muiske. Nu is 't Amerika, ik ben er vorige week nog geweest.

MUIS : Dat was Parijs, mijnheer directeur.

DIRECTEUR : (*Zelfzeker glimlachend*) Nooit die film gezien zeker "Paris, Texas"? Daar was het. Daarbij who cares waar ze zitten. Elke aanwerving moet vanaf nu een schot in de roos zijn. Solliciteren is niet meer zoals in jullie tijd toen gepoetste schoenen en ruiken naar blinkende tanden voldoende was. NU heeft het te maken met intelligentie. Solliciteren is verkopen. Een sollicitantje moet op dat gesprek zijn eerste loon verdienen. (*Iedereen kijkt verbaasd*) Bij manier van spreken natuurlijk. (*Iedereen kijkt opgelucht*) Vanaf nu, geen geklungel meer met moraalridders en hippe huismoeders, vanaf maintainant... (*Maakt beweging met de vuist. De anderen kijken elkaar aan. Wenkbrauwen worden gefronst en schouders opgehaald.*) Ik zie dat jullie allemaal even enthousiast zijn en natuurlijk mijn mening delen, daarom vliegen we er dadelijk in. Wie thuis gezegd heeft dat hij voor het laatavondnieuws zal thuis zijn, kan nu best eens bellen... en betalen, want

het zou wel eens later kunnen worden, heb ik zo de indruk. *(Hij wijst in de richting van de tafel in het midden van het bureel. Hij staat recht en gaat in die richting. De anderen doen hetzelfde. Iedereen gaat zitten.)* Iemand een voorstel?

(Stilte. Iedereen zit als versteend. De directeur kijkt rond. Iedereen kijkt de andere kant op. Louis Mestdag is in zijn portefeuille aan het zoeken.)

DIRECTEUR : Ideeën aan het zoeken, Mestdag?

MESTDAG : *(zonder opkijken)* Nee nee, doe gerust verder ik ben mijn kaart van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen aan het zoeken.

DIRECTEUR : *(Kijkt verder rond)* Niemand? *(Iedereen blijft zwijgen.)* Iemand iets drinken? *(Zeer snel wordt er gereageerd.)*

ALLEN : *(Samen opkijkend, samen sprekend.)* Ja, mijnheer directeur.

(De directeur staat recht. De anderen ook. De directeur opent de kast. De bar. Een heleboel flessen. Allemaal heel fel gekleurde dranken. Hel rood, hel blauw, hel groen, hel oranje, fluoriserend groen... De directeur neemt de blauwe fles en giet wat in zijn glas.)

DIRECTEUR : *(naar de bar wijzend)* Bedien u maar.

(Iedereen blijft starend staan met grote ogen. Ze kijken allemaal naar de weelderige inhoud van de kast. Dan kijken ze allemaal samen naar de directeur.)

DIRECTEUR : *(traag)* Oké oké, ik betaal de rekening.

(Iedereen glimlacht en komt in actie. Door elkaar pratend. "Ik rood, ik paars, ik groen..." Mestdag heeft een helrode drank genomen.)

MESTDAG : *(tegen Janssens)* Hou het glas eens even vast, misschien zit mijn kaart in mijn achterzak.

(Hij geeft zijn glas aan Janssens. Begint in achterzak te zoeken, haalt er enkele papertjes uit en doorzoekt ze. Janssens neemt het glas aan, ruikt eraan en proeft

eens. Trekt gezicht van slechte smaak. Spuwt de inhoud terug in het glas. Mestdag heeft niets gezien.)

MESTDAG : *(ontgoocheld)* Nee, ze zit er niet in. *(Neemt glas terug van Janssens. Neemt een slok. Trekt gezicht van 'lekker vinden'. Tegen Janssens.)* Oh, niet slecht. *(Steekt hand met glas uit naar Janssens.)* Eens proeven?

JANSSENS : Euh... ja... *(Hij neemt het glas aan. Brengt het aan zijn mond en neemt een slokje. De directeur die achter Mestdag staat tikt hem op de schouder.)*

DIRECTEUR : Zeg Mestdag, wat ik wou vragen over die guppies, ik heb er nu ook en ze hangen onderste boven, hoe zou dat komen?... Te veel water misschien?

(Mestdag draait zich om naar de directeur. Janssens spuwt de geproefde drank terug in het glas.)

MESTDAG : *(tegen directeur)* 't Zou kunnen, ik sluit dat niet uit. *(Draait zich terug naar Janssens en neemt het glas terug aan.)*

DIRECTEUR : *(Klapt in de handen.)* Zullen we dan maar...

(Op dit signaal gaat iedereen terug naar de tafel. Iedereen zit aan de tafel en ze kijken allemaal naar de directeur.)

DIRECTEUR : *(wrijft in de handen)* En, al iemand inspiratie?

FADE OUT

FADE IN

(Directeur heeft zijn jasje uitgedaan. Das ook al iets lossier. Alle anderen hebben ook hun vest uitgedaan en zitten al wat meer onderuit geschoven op hun stoel. De flessen met felgekleurde inhoud staan op de tafel.)

DIRECTEUR : Ik moet toegeven Nieuwkerk, uw stoelendans voor sollicitanten is niet slecht gevonden en lijkt me zeker beter dan die bamba van Janssens. Alleen heb ik twijfels of het snelste achterste ook het snelste bovenste heeft. Maar laten we